

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO**

Olsztyn, 29.07.2025 r.

OŚ.310.5.2025.KS

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

PRZEDSTAWIAM

stanowisko, w którym interpretację opisaną w piśmie z dnia 03 lipca 2025 r. uzupełnioną pismem z dnia 16 lipca 2025 r. przez X co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433 ze zm.), zwanej dalej „*ustawą o opłacie produktowej*”, w sprawie dotyczącej ustalenia, że:

1. wnioskodawca, jako podmiot, który posiada na terenie województwa warmińsko-mazurskiego automaty vendingowe, w których zamierza wprowadzić kubki wykonane w 100% z papieru, nie zawierające tworzyw sztucznych jest zwolniony z ponoszenia opłaty, która wynika z realizacji obowiązku określonego w art. 3b ustawy produktowej - **uznamy za prawidłową;**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 3 lipca 2025 r. X, zwany dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożył wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, w sprawie obowiązku uiszczenia opłaty wskazanej w art. 3b ww. ustawy (tzw. opłata konsumencka) oraz opłaty wskazanej w art. 3k ww. ustawy (tzw. opłata producencka). W związku z brakami formalnymi wniosku, pismem znak:

OŚ.310.5.2025.KS z dnia 09.07.2025 r. tutejszy Organ wezwał Stronę do uzupełnienia ww. wniosku poprzez usunięcie braków formalnych, m.in.:

- przedstawienia własnego stanowiska w sprawie;
- określenia czy automaty vendingowe, wyposażone w kubki XX będą znajdowały się na terenie województwa warmińsko-mazurskiego;
- jak będzie wyglądał lub wygląda proces zakupu/nabywania przez Stronę przedmiotowych kubków;
- co należy rozumieć przez pojęcie „podjęliśmy współpracę z firmą Z”

Strona odebrała wezwanie 14.07.2025 r. za pośrednictwem poczty tradycyjnej. Na powyższe wezwania Strona udzieliła odpowiedzi pismem z dnia 16 lipca 2025 r.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Z uwagi na fakt, że Wnioskodawca posiada siedzibę na terenie województwa podlaskiego, a opłata wskazana w art. 3k ustawy produktowej wnoszona jest do marszałka województwa lub urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy o opłacie produktowej, powyższy wniosek został przekazany zgodnie z kompetencjami do Marszałka Województwa Podlaskiego.

Zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców, Strona w przedmiotowym wniosku przedstawiła zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie:

X jest firmą vendingową zajmującą się sprzedażą napojów gorących z automatów m.in. na terenie województwa warmińsko-mazurskiego. Z uwagi na wejście w życie przepisów ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023, poz. 877), która stanowi implementację przepisów dyrektywy SUP oraz mając na celu znaczące ograniczenie zanieczyszczenia środowiska przez plastik, redukcję ilości odpadów plastikowych, a także promowanie alternatywy dla wyrobów z tworzyw sztucznych takich jak PS (polistyren), papier wraz z powłoką PE (polietylen), jak również mając na uwadze odpowiedzialność społeczną prowadzonego przez Stronę biznesu, planuje

wprowadzić w swoich automatach wyłącznie kubki XX wykonane w 100 % z papieru. Kubki te Strona będzie nabywała na terenie Polski od firmy Z w Lublinie, która jest importerem przedmiotowych kubków wyprodukowanych przez Y.

Zdaniem Strony, w oparciu o posiadaną wiedzę, przedstawione im badania oraz certyfikaty, wprowadzenie powyższych kubków, które nie zawierają tworzywa sztucznego w swoim składzie, w urządzeniach vendingowych będzie zwalniało Wnioskodawcę z realizacji obowiązku określonego w art. 3b ustawy o opłacie produktowej. Na potwierdzenie swojego stanowiska Strona dołączyła do wniosku dokumenty, przetłumaczone przez tłumacza przysięgłego język angielskiego, tj.:

1. Badanie ISEGA z 31.08.2020 r. i deklarację zgodności opakowania z dnia 21.12.2022 r.;
2. Opinię ekspercką ISEGA 4170 GD 24 z 4.04.2024 r. o produkcie XX,
3. Certyfikat nr rejestracyjny FPP009 z 04.08.2021 r. producenta z Indonezji produktu XX,
4. Specyfikację techniczną z listopada 2020 r. XX,
5. Informację o procesie technologicznym z 31.10.2024 r. kartonu XX,
6. Sprawozdanie z Badań nr TB/150000-79-1/2024 z 02.09.2024 r. wykonane przez Sieć Badawczą Łukasiewicz – Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników, Laboratorium Badawcze „Polimer” w Toruniu;

potwierdzające skład surowcowy kartonów XX pod kątem braku obecności składników z tworzyw sztucznych, co tym samym potwierdza stanowisko Strony w przedmiotowej sprawie.

Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego odnosząc się do przedstawionego przez Wnioskodawcę zdarzenia przyszłego przedstawił swoje stanowisko w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 3 pkt 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko - tworzywo sztuczne oznacza materiał składający się z polimeru zgodnie z definicją w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane. Z kolei

w myśl art. 3 pkt 40 Rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. - substancja niemodyfikowana chemicznie oznacza substancję, której struktura chemiczna pozostaje niezmienną, nawet jeżeli została ona poddana procesowi chemicznemu lub obróbce lub też fizycznej transformacji mineralogicznej, na przykład w celu usunięcia zanieczyszczeń. Ponadto według art. 3 pkt 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. jako produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych należy rozumieć produkt w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

W Załączniku do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w części A wymieniono produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakresem art. 4 Dyrektywy dotyczącym zmniejszenia stosowania ujęte są tam m.in. kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka. Przywołany przepis określa także, że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapobiegania powstawaniu odpadów. Środki te mogą obejmować krajowe cele w zakresie zmniejszenia stosowania, środki zapewniające udostępnianie konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży produktów wielokrotnego użytku stanowiących alternatywę dla wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, instrumenty ekonomiczne, takie jak instrumenty zapewniające, aby te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych nie były bezpłatnie wydawane konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży. Katalog produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawarty w ww. załączniku do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w całości przeniesiono do ustawy o opłacie produktowej (załącznik nr 6).

Powyższe przepisy mają odniesienie m.in. w art. 3b ust. 2 ustawy o opłacie produktowej, który wskazuje, że przedsiębiorca pakujący i oferujący - za pomocą urządzenia vendingowego, w tym umieszczonego także w miejscach innych niż jednostki handlu detalicznego, jednostki handlu hurtowego lub jednostki gastronomiczne - napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej "opłatą".

Produktami takimi, zgodnie z załącznikiem nr 6 pkt 1 ww. ustawy są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w postaci kubków na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka. Dodatkowo art. 3d ustawy o opłacie produktowej wskazuje, że przedsiębiorcy, o których mowa w art. 3b ust. 1 i 2, wnoszą pobraną opłatę na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce jej pobrania, w terminie do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym została pobrana.

Z kolei art. 2 pkt 9e ustawy o opłacie produktowej definiuje produkty jednorazowego użytku wykonane z tworzywa sztucznego, które objęte są jej przepisami, jako produkty, które są w całości lub części wykonane z tworzyw sztucznych i które nie zostały przeznaczone, zaprojektowane ani wprowadzone do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie ich w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego były pierwotnie przeznaczone. Jednocześnie art. 2 pkt 11aa ustawy o opłacie produktowej definiuje tworzywo sztuczne jako materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane.

Ponadto art. 2 pkt 11ac ww. ustawy wskazuje, że użytkownik końcowy to podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży. W myśl zapisów ustawy o opłacie produktowej, to czy produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w postaci kubka na napój i jego sprzedaż (wraz z napojem) za pośrednictwem urządzenia vendingowego podlega przepisom tej ustawy zależy przede wszystkim od jego składu materiałowego, tj. musi być wykonany z tworzywa sztucznego w myśl powyższej definicji. Zgodnie z opisem przedstawionym we

wniosku Strona zamierza wprowadzić w swoich urządzeniach vendingowych napoje w kubkach wykonanych w 100% z papieru XX co potwierdza załączonymi dokumentami do wniosku, z których wynika:

1. Badanie ISEGA z 31.08.2020 r. na obecność składników z tworzywa sztucznego potwierdza, że skład surowcowy kartonu, o którym mowa w przedmiotowym wniosku nie wykazuje obecności składników tworzyw sztucznych;
2. Opinia ekspercka ISEGA 4170 GD 24 z 4.04.2024 r. o produkcie XX, wykazuje, że wyżej wymienionym produktem wytwarzanym przez Y z Indonezji jest papier powlekany, który jest wykorzystywany do wyrobu materiałów do kontaktu z żywnością. Oddzielenie powłoki od części kartonu nie było możliwe przy zachowaniu struktury lub oddzielnej warstwy. Widmo w podczerwieni IR nie wykazało obecności żadnego znanego rodzaju tworzywa sztucznego. W oparciu o informacje związane ze składem oraz funkcją powłoki a także wynikami badań wyżej wymieniony papier powlekany nie jest sklasyfikowany jako materiał, do którego dodano powłokę z tworzywa sztucznego i tym samym nie podlega zakresowi Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko;
3. Certyfikat nr rejestracyjny FPP009 z 04.08.2021 r. producenta z Indonezji produktu XX, poświadcza, że jest to produkt bez tworzywa sztucznego;
4. Zgodnie ze specyfikacją techniczną z listopada 2020 r. XX stanowi teksturę kompostowalną, nie zawierającą plastiku, przyjazną środowisku oraz zawierającą OBA (środki rozjaśniające optycznie), zaprojektowaną szczególnie z myślą o kubkach do napojów oraz pojemnikach do serwowania żywności, dającą możliwość zgrzewania oraz zapewniającą dobre odprowadzanie wilgoci z krawędzi;
5. W Sprawozdaniu z Badań nr TB/150000-79-1/2024 z 02.09.2024 r. wykonanych przez Sieć Badawczą Łukasiewicz – Instytut Inżynierii Materiałów Polimerowych i Barwników, Laboratorium Badawcze „Polimer” w Toruniu, przedstawiono wyniki badań kubka do napojów gorących, do automatów, XX, objętego niniejszym wnioskiem. Badania prób z wewnętrznej i zewnętrznej części kubka wykazały, że wybrane związki są typowymi produktami pirolizy

węglowodanów (celulozy i hemiceluloz) i składników ubocznych biomasy lignocelulozowej;

6. W informacji o procesie technologicznym produkcji materiału/kartonu firmy Z w Lublinie podano, że warstwy kartonu XX są sklejjane za pomocą naturalnej skrobi oraz że powłoka jest wykonana wyłącznie z naturalnych komponentów – nie zmodyfikowanych chemicznie.

Jednocześnie Strona dołączyła do wniosku decyzję Marszałka Województwa Lubelskiego uznającą, że w stosunku do kubków, o których mowa w przedmiotowym wniosku podmiot Z w Lublinie (czyli spółka, od której Strona dokonuje zakupu tych kubków) nie podlega obowiązkowi ponoszenia opłat wynikających z ustawy o opłacie produktowej, w tym opłaty z art. 3b tej ustawy.

Artykuł 3b ust. 2 ustawy o opłacie produktowej zobowiązuje przedsiębiorców prowadzących sprzedaż za pomocą urządzenia vendingowego, oferujących jednorazowe kubki na napoje wykonane z tworzyw sztucznych, w rozumieniu definicji z art. 2 pkt 11aa ustawy o opłacie produktowej, do pobierania opłaty od nabywającego te kubki z napojami. Przepis ten dotyczy obowiązkowego pobierania opłaty od nabywcy, który jest użytkownikiem końcowym tych produktów, w odniesieniu do każdej sztuki kubka, a następnie wniesienie tej opłaty na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez właściwego miejscowo marszałka województwa. Opłata nie będzie natomiast dotyczyła sprzedaży kubków na napoje, które nie będą wykonane z tworzywa sztucznego, gdyż kubki te nie będą produktami jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w rozumieniu ustawy o opłacie produktowej.

W myśl powyższego, w ocenie tut. Organu, w odniesieniu do tak przedstawionego zdarzenia przyszłego opisanego we wniosku dotyczącego zastosowania w urządzeniach vendingowych na terenie województwa warmińsko-mazurskiego napojów w kubkach papierowych XX, które nie zawierają polimerów/plastiku w rozumieniu definicji tworzywa sztucznego z art. 2 pkt 11aa ustawy o opłacie produktowej, będzie potwierdzało stanowisko Strony odnośnie zwolnienia jej z braku ponoszenia opłaty, wynikającej z realizacji obowiązku o którym mowa w art. 3b ust. 2 ustawy o opłacie produktowej.

Należy jednak mieć na względzie, że w przypadku kubków papierowych stosowana jest często bariera zapobiegająca przesączeniu się płynu z kubka na zewnątrz

w postaci cienkiej warstwy tworzywa sztucznego. Jest to zazwyczaj tworzywo w postaci polimeru, czasem naturalnego, ale zazwyczaj zmodyfikowanego chemicznie. W takim przypadku warstwa ta jest tworzywem sztucznym w rozumieniu powyższej definicji i tym samym cały kubek wytworzony głównie z papieru, pomimo niewielkiej ilości tworzywa sztucznego, jest traktowany, jako kubek jednorazowego użytku wytworzony z tworzywa sztucznego. Stosując produkty wytworzone z materiałów naturalnych, podmiot musi mieć pewność, że nie są to produkty wykonane z polimerów naturalnych, które jednak zostały zmodyfikowane chemicznie. Gdyby jednak były to polimery zmodyfikowane, to opakowania wykonane z takich materiałów należy uznać, w świetle wcześniej wspomnianej definicji jako wykonane z tworzywa sztucznego, a więc podlegałyby regulacjom wynikającym z przepisów ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej. Tak jest np. z polimerami PLA pozyskiwanymi z roślin (najczęściej ze skrobi kukurydzianej), które jako takie nie występują naturalnie w przyrodzie, tylko wymagają modyfikacji chemicznej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji zdarzenia przyszłego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej decyzji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie, za pośrednictwem Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego, w takim przypadku decyzja stanie się ostateczna i prawomocna z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania oraz podlega ona natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 oraz ust. 8 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie – Santander Bank Polska S.A. rachunek nr 33 1090 2718 0000 0001 4649 4447.

Decyzja została podpisana
z upoważnienia Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego
przez Pana Bagdana Meina
Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
2. Aa